

РЕШЕНИЕ

№ 2575

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Д, в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Теодосиев

Членове: Петя Георгиева
Светослав Василев

като разгледа докладваното от Светослав Василев Въззивно гражданско дело № 20211100514648 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 435 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на вискателя Р. И. Т. срещу Разпореждане от 15.10.2021 г., постановено по изп.д. № 604/2020 г. по описа на СИС при Софийски районен съд, с което ДСИ е оставил без уважение искането на вискателя за насочване на принудително изпълнение върху 1/24 ид.ч. на длъжника К.Н.П. от Апартамент № 33, находящ се в гр. София, ж.к. „Овча купел“, ул. „****“, чрез изнасянето им на публична продан, тъй като собствеността на длъжника е 1/72 ид.ч.

В жалбата се твърди, че ДСИ неправилно е определил квотите от съсобствеността на длъжника, като не е съобразил приложените по изпълнителното дело доказателства за собственост и нормата на чл. 9, ал. 2 от Закона за наследството, както и не се е съобразил с подадената за имота от друг съсобственик декларация по чл. 14 от ЗМДТ.

В срока по чл. 436, ал. 2 от ГПК, длъжникът не е депозирал възражение срещу жалбата.

В мотивите на ЧСИ, депозирани на основание чл. 436, ал. 3 ГПК, се излагат съображения за неоснователност на жалбата и спазване на приложимите материално правни и процесуално-правни разпоредби. ДСИ посочва, че е събрал всички необходими доказателства за определяне квотите на съсобствеността, като правилно е приложил нормата на чл. 9 от ЗН. Посочва, че декларацията по чл. 14 от ЗМДТ не е титул за собственост и не е от значение при определяне на квотите.

Съдът като обсъди доводите на страните и се запозна с доказателствата по делото, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 436, ал. 1 ГПК от легитимирана страна - вискател по изпълнителното производство, имаща правен интерес от обжалване срещу валидни и подлежащи на обжалване действия, сред изрично изброените в разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК (т. 1 – отказ на съдебния изпълнител да извърши искано изпълнително действие), поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството по изпълнително дело № 604/2020 по описа на ДСИ при СРС е образувано по молба на Р. И. Т., в качеството ѝ на майка и законен представител на Е.К.П., ЕГН *****, подадена от процесуален представител служебен защитник, против длъжника К.Н.П., ЕГН *****, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 01.06.2018 г. по гр. дело № 20181210100569 на Районен съд Благоевград за принудително събиране на парични вземания за издръжка в размер на 200,00 лева, считано от 02.03.2018 г., ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, както и сумата от 1800,00 лева – издръжка за минал период, ведно със законната лихва за забава и сумата от 288 лева – ДТ в полза на РС Благоевград.

По изпълнителното дело е приложен Нотариален акт № 25, том IV от 15.02.1993 г. на I-ви нотариус при Софийска нотариална служба към Втори районен съд (*л. 119-121 от изп.д.*), от който е видно, че наследодателят А.В. придобива собствеността върху процесния Апартамент № 33.

На л. 122 по изп. дело е приложено удостоверение за наследници на починалия А.В., от което е видно, че същият е оставил за наследници съпруга, братя и сестри и племенници, доколкото децата му са починали преди него.

С оглед установяване на собствеността върху имота и квотите на длъжника, ДСИ е изискал и по делото са постъпили: Писмо от Агенция по вписванията (*л. 394-397 от изп.д.*), от което е видно, че по отношение на съпрузите А.В. и Б.В. не е регистриран режим на имуществени отношения, както и Писмо от Столична община, район Сердика (*л. 399 от изп.д.*) с приложено копие от Акт за женитба № 613 от 15.05.1968 г.

На л. 403 от изп. дело е приложено писмо от СРС с изх. № 76408 от 26.08.2021 г., от което е видно, че по отношение на починалия А.В. не е вписан отказ от наследство.

При така установеното от фактическа страна, Софийският градски съд, приема следното:

Видно от приложения по изп. дело Акт за женитба № 613/15.05.1968 г., бракът на наследодателя А.В. е сключен през 1968 г. Съгласно § 4. (1) от ПЗР на действащия Семейен кодекс (обн. ДВ. бр.47 от 23 юни 2009г., в сила от 01.10.2009 г.), правилата на този кодекс относно имуществените отношения между съпрузите се прилагат и за имуществата, придобити от съпрузите по заварените бракове. С оглед горното, придобитият от А.В. Апартамент 33 представлява семейна имуществена общност между него и съпругата му Б.В..

Съгласно чл. 27, ал. 1 от СК, съпругеската имуществена общност се прекратява с прекратяването на брака, което е настъпва със смъртта на А.В.. С прекратяването на СИО, Б.В. става собственик на $\frac{1}{2}$ от процесния апартамент, като по отношение на останалите $\frac{1}{2}$ идеални части от собствеността на съпруга й А.В., същата има качеството наследник.

Законът за наследството установява ред за наследяване по закон, като принципът, заложен от законодателя е наследяване на по-близките роднини спрямо по-далечните. В случая наследодателят има съпруга и двама сина Н. и Б., който са починали преди него без да оставят свои наследници.

Съгласно чл. 8, ал. 1, във вр. с чл.10, ал. 2 и ал. 3 от Закона за наследството (ЗН), когато починалият е оставил само братя и сестри, те наследяват по равни части, като в случай, че същите са починали се заместват само от своите деца или внуци, като наследяването става по коляно.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗН, съпругът наследява част, равна на частта на всяко дете, а алинея 2 диференцира размера на наследствената маса, с оглед продължителността на брака. Разпоредбата на алинея втора дава две хипотези за определяне на наследствената маса. В изр. 1 от разпоредбата е обективизирана хипотезата, в която съпругът наследява алтернативно с възходящи или с братя и сестри (или техните низходящи), а в изречение второ е уредена хипотезата за кумулятивно наследяване на възходящи и братя и сестри (или техните низходящи).

В случая, приложима е първата хипотеза на алинея втора, доколкото наследодателят А.В. не е оставил възходящи и бракът е продължил повече от десет години преди откриване на наследството. Следователно съпругата Б.В. получава $\frac{2}{3}$ от наследството на съпруга си, или същата е собственик на общо $\frac{5}{6}$ от процесния апартамент.

Братята и сестрите на починалия и техните низходящи получават по наследство останалата $\frac{1}{6}$ от процесния апартамент.

Видно от удостоверението за наследници, А.В. има четири сестри и двама братя, от които жив е само братът Д.В. (т. 8 от Удостоверението). Останалите, по аргумент от чл. 10, ал. 1 от ЗН се заместват от своите низходящи. С оглед горното, всеки от братята/сестрите, респ. всяко коляно получава дял в размер на $\frac{1}{36}$ от наследството. Сестрата на А.В. – П.П. (т. 7 от удостоверението за наследници), е починала на 23.10.2017 г., като същата е оставила за наследници двама сина - Г.Н.П. (т. 7.1 от удостоверението за наследници) и К.Н.П. (т. 7.2 от удостоверението за наследници) – длъжник по изпълнителното дело. Предвид горното, двамата низходящи на П.П. следва да получат равни дялове от нейната $\frac{1}{36}$, или длъжникът К.П. е собственик на $\frac{1}{72}$ от процесния недвижим имот.

Обратен извод не следва от приложената по изпълнителното дело Декларация по чл. 14 от ЗМДТ, доколкото същата не представлява титул за собственост, нито влече правни последици относно собствеността на недвижимия имот.

За пълнота следва да се отбележи, че настоящият съдебен състав споделя извода на ДСИ, че по изпълнителното дело не е установено нито едно действие (изрично или конклюдентно), което да води до извода, че длъжникът К.П. е приел полученото наследство.

С оглед горното, отказът на ДСИ да насочи принудително изпълнение към $\frac{1}{24}$ от процесния недвижим имот, а именно: Апартамент № 33, находящ се в гр. София, ж.к. „Овча купел“, ул. „****“ е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на възискателя Р. И. Т., в качеството й на майка и

законен представител на Е.К.П., ЕГН ***** срещу Разпореждане от 15.10.2021 г., постановено по изп.д. № 604/2020 г. по описа на СИС при Софийски районен съд, с което ДСИ е оставил без уважение искането на вискателя за насочване на принудително изпълнение върху 1/24 ид.ч. на длъжника К.Н.П. от Апартамент № 33, находящ се в гр. София, ж.к. „Овча купел“, ул. „****“, чрез изнасянето им на публична продан, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____